

Januar 2010

Fanfare

Valby Musikkorps spiller i indkøbscentret SMS i Tórshavn. Dirigent: vicemusikleder Knud Larsen.

Godt nytår

Ved årsskiftet 1991/92 udsendte Valby Musikkorps første gang Fanfare. Det var stadig noget nyt, at man kunne lave typograf-arbejde på en desktop-pc og printe ud næsten lige så flot som med en trykmaskine – ganske vist kun i sort/hvid.

Fanfare blev rigtig godt modtaget af vore mange venner, bidragydere og tidligere musikanter. Siden har det været bindeled – både til dem her i Danmark og til dem, der efterhånden flyttede til udlandet.

Igen i år kommer Fanfare, og det er en fornøjelse hermed at kunne ønske jer alle et godt nytår

med tak for økonomisk støtte og megen sympati i året der svandt.

Også en stor tak til alle musikanterne i Valby. Vi er lige nu 24 aktive musikanter, vi har et godt sammenhold og prøver at yde vort bedste til gavn for Guds Rige.

Erik Silfverberg

Soli Deo Gloria

Af Anne-Lene Rondestveit

Til alle tider har det kristne budskab været en stor kilde til inspiration for komponister og musikere. Det var jo faktisk inden for den tidlige middelalders gudstjenesteliv at grundlaget blev lagt for hele den klassiske musiktradition gennem den gregorianske sang. Den store komponist Johan Sebastian Bach kaldes ofte den femte evangelist da han gennem sin fantastiske musik er blandt de største evangelieformidlere i musikkens verden. Bach var selv dybt troende, det ville vel ellers være utænkeligt at han skulle kunne være en sådan flot musikalsk forkynder, og han havde for vane at skrive S.D.G. under alle sine kompositioner. Forkortelsen står for "Soli Deo Gloria" - Gud alene skal have æren.

"I did think I did see all Heaven before me, and the great God-himself!" Jeg syntes jeg så hele Himmelen foran mig, og den mægtige Gud, selv! Citatet stammer fra Georg Friedrich Händel idet han er i færd med at afslutte arbejdet med oratoriet Messias. På kun 24 dage har han skabt det som skal blive et af musikhistoriens største værker; 260 sider med partitur og næsten 3 timer med fantastisk lovprisning af Gud i udødelige korsatser og arier som Halleluja-koret, For unto us a child is born og I know that my redeemer liveth.

Den tyske komponist Joseph Haydn begynder hver dag med en bønnestund. Mozart begrundet sit valg af ægtefælle, Konstanze Weber, med det fællesskab de to har i tros- og bønneliv. "Mine lærere er Sokrates og Jesus Kristus," sagde Ludwig van Beethoven. Og han udtalte om det store værk Missa Solemnis: "Jeg vil nærme mig Guddommeligheden mere end andre dødelige, sådan at jeg derfra kunne sprede strålerne fra guddommeligheden

ud til alle mennesker." Af komponister fra nyere tid er det måske den franske Olivier Messiaen der tydeligst formidler sin tro gennem musikken. Han vil at Guds nærvær i tilværelsen skal reflekteres i musikken. Når så vi ønsker at spille musik til Guds ære og sjæles frelse står vi altså i en lang tradition.

Hebræerbrevet kap. 12: "Så lad da også os, som har så stor en skyld af vidner omkring os, frigøre os for enhver byrde og for synden, som så let omklammer os, og holde ud i det løb, der ligger foran os, idet vi ser hen til Jesus, troens banebryder og fuldender, som for den glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset uden at ænse dets skam og nu sidder på højre side af Guds trone. Hold jer ham for øje, som fandt sig i en sådan modstand fra syndere, for at I ikke skal blive trætte og miste modet."

Musikken i sit væsen peger på noget der ligger bag det sansbare og har dermed en slags sammenhæng med troen. Det handler om harmoni, rytme og bevægelse. Om dissonans og forløsning. Musikken er ikke bare en del af den materielle verden. Den giver os en smag af det der ligger bag det vi kan se, et indblik i det vi tror på og en fornemmelse af det vi kan håbe på.

Snapshots

Af Erik Silfverberg

Bryllupsmusik

Igennem tre år har major Liv Rægevik været leder af Valby Korps, men i august indgik hun ægteskab med major Brian Slinn fra England. Brylluppet blev holdt i Valby Korps, og der var mange til stede, både familie fra nær og fjern og kammerater og venner fra den danske Frelsens Hær. Musik-korpset var mødt talstærkt op og leverede stemningsfuld musik.

Noget for englænderne: Trumpet Voluntary med Marcus som solist, noget for nordmændene: Sæterjentens Søndag og noget for hele Frelsens Hær: Joyful News, en festlig march af Erik Leidzén

Ny korpsleder

Vor nye korpsleder er også norsk. Kaptajn Anne-Lene Rondestveit kommer oprindeligt fra Frederiksstad og er uddannet som pianist og har bl.a. arbejdet som musiklærer og repetitør for operasangere. I nogle år var hun muskant i Oslo 3. korps, som vi har haft mange gode kontakter med.

Anne-Lene er en meget dygtig og trofast muskant i Valby Musikkorps, hvor hun yder et værdifuldt bidrag på rækken af solo cornetter. Hendes pianospil får vi ind imellem lejlighed til at lytte til, og det er suverænt, både når det gælder akkompagnement til en sang eller et kor – eller når det er et koncertbidrag som "Kjempevisen Slåtten" på Færø-øerne.

Det er i øvrigt rigtig godt at lytte til hendes forkyndelse på møderne søndag formiddag.

Torsdag aften

Musikkorpset holder øvelse hver torsdag kl. 19.30-21.30. Vi arbejder hårdt på at vedligeholde og forny vort repertoire, men der foregår også andre ting. Hver øvelse afsluttes med en andagt, og det går på omgang mellem alle musikanterne. Det gør et stort indtryk på mig at lytte til disse andagter, der er lige så forskellige, som vi selv er. Tak til alle mine musikantkammerater og til Bent Hansen-Jacobsen, der organiserer andagterne.

Lånte fjer

Indimellem smykker vi os med lånte fjer. Carsten Edelbo, Torben Schøtt og Emil Østergaard gav os f.eks. en hjælpende hånd på turen til Færøerne, og andre musikanter fra Templet har hjulpet os ved forskellige lejligheder. Tak til dem og til Templets musikkorps for deres hjælpsomhed.

Dansk Blindesamfund

Valby Musikkorps afholdt en koncert i den lokale afdeling af Dansk Blindesamfund i november måned. Der var en meget interesseret forsamling til stede. Også et par førerhunde, der hverken lod sig forskrække af høje toner fra hornene eller af sangen. Af åbenlyse årsager var der ikke delt sanghæfter ud, men alligevel sang flere af de tilstedeværende med begejstring med på "Salige vished" og "Der er solskin i min sjæl i dag".

Aktivitetsdag og Valby Kulturdage

Også i 2009 deltog musikkorps i de festlige aktiviteter på gaden uden for korpset. Der kommer jo en del folk forbi og nogle bliver stående og lytter.

Norge i rødt, hvidt og blå

17. maj 2009 var en søndag, hvilket gjorde det muligt for musikkorps igen at medvirke i Den Norske Sjømannskirkes markering af Norges nationaldag. Vi førte an i et kæmpe optog på Christianshavn og spillede til norske nationalsange for en forsamling foran kirken så langt øjet rakte. Det var en festlig oplevelse. En norsk jente lånte min cornet og nød at spille med. (Hun var ret god til det, spiller faktisk i Lyngby-Tårnbæk Brass Band).

På tjeneste i Kosovo

Vi savner en af vore unge musikanter, nemlig Nathanaël

Münch, der gør tjeneste i de fredsbevarende styrker i Kosovo. Må Gud være ham nær og beskytte ham!

www.valbybrass.dk

Allan Bendtsen udfører et stort arbejde med at ajourføre vor hjemmeside. Hvis du har adgang til internettet, er der altid friske nyheder om musikkorpset at hente.

Nytårsdag 2010

Der er radioudsendelse på DR1 fra Valby Korps den 1. januar kl. 16.00

Julemusik

År efter år stiller Valby musikkorps op til juleindsamling. I 2009 var det vor tur til at medvirke til julekoncerten i Falkonercentret. Musikken på Strøget blev stærkt præget af, at der samtidig var store demonstrationer i anledning af klimatomødet. Vi spillede også på Bangs Torv i Herlev, og som mindre grupper til julekoncert i Odense, på plejehjem i Nivå og Hårlev – og til kirkekoncert i Varpelev.

PåskeToner

PåskeToner 2009 samlede som sædvanligt stuvende fulde huse. Sangkoret og musikkorps præsenterede et godt program, hvoraf man specielt kan nævne "Laudate Dominum" – et meget spændende (og langt) stykke musik, der stiller store krav. Det var godt at hilse på mange gode venner og bidragydere, men der var også en del "nye ansigter".

Musikkorpsets økonomi

Musikkorpsets sekretær Lars Lydholm oplyser, at økonomien er god og sund. Musikanternes eget kontingent og bidrag fra musikkorpsets venner ligger begge på ca. 7.000 kr. Musikanterne betalte selv langt størstedelen af rejseudgifterne på 72.000 kr. til Færøerne. Musikfester har

givet ca. 10.000 kr. Der er ikke i 2009 købt nye instrumenter. Der er derfor heller ikke modtaget noget bidrag fra musikfonden.

FørFærøFest

Der foregår normalt ikke noget i vore lokaler søndag aften, så det var med en vis uro at vi planlagde en FørFærøFest søndagen før vor rejse til Tórshavn. Vi havde organiseret kaffebord og der blev faktisk mere end fuldt til en herlig aften med festlig sang og musik og en bortlodning, der gav os god støtte til at afholde rejseudgifterne.

Fornemme tilhørere

To Frelsens Hærs kommandører, den færøske biskop, biskoppen for den katolske kirke i Danmark, lagmand, borgmester, socialminister, et tidligere folketingsmedlem og forstandere for forskellige frikirker var blandt tilhørerne ved vort besøg på Færøerne. Det var en ære at være med til at repræsentere Frelsens Hær over for dem, men også over for de mange almindelige mennesker, unge og gamle, der så os og lyttede til os.

Frederiksberg Garden

Frederiksberg Garden afholdt i år sin julekoncert i vore lokaler. Vi har gennem årene haft gode kontakter med garden. Vi håber, at alt gik godt. Desværre var det kun nogle få af vore musikanter der nåede at komme og lytte. Vi havde tidligere på dagen været på Strøget til juleindsamling, og nogle havde derefter været og spille til julefest på plejehjemmet Kridthuset i Nivå.

Brass band weekend på Baggersminde

Af Marcus Silfverberg

I weekenden 21-23 august blev der afholdt Blow and Relax. Konceptet for Blow and Relax er en weekend fyldt med hornmusik. Hornmusik som ikke er på niveau med den man plejer at spille med sit eget musikkorps men højere. Dermed var der også lagt op til at folk som måske savnede udfordring med det musikalske i det daglige, kunne blive prøvet af her. Oprindeligt var Blow and Relax tiltænkt de yngre i Frelsens Hær, men i år valgte Frelsens Hær at åbne muligheden for alle aldersgrupper. De tilmeldte var hovedsageligt fra Templet og Valby. I alt meldte 32 sig til, heraf 12 fra Valby. At der var 32 tilmeldte og 12 af dem er fra Valby

synes jeg er flot. Der var 3 gæster med på turen, og alle fra England. Oprindeligt skulle Nick Samuel tidligere medlem af ISB, have været gæstedirigent, men måtte melde fra. I stedet fik man David Rudd fra England til at komme til København og være gæstedirigent. David Rudd har i mange år været solo cornetist i Hendon Band, men er nu blevet musikleder i selv samme Hendon Band. Vi startede om fredagen hvor vi startede med at spise hvor vi derefter gik i gang med første øvelse. Om lørdagen var der to lange øvelser og der blev arbejdet meget på det musikalske. Om aftenen var der grillmad, og bagefter var der hygge ved Baggersminde poolen. Om søndagen var der fokus på koncerten som vi skulle have om aftenen. Det blev til en kort øvelse kort efter gudstjeneste i eget korps. Øvelserne var hårde og det kan man sagtens forstå når

man ser hvilke stykker der blev spillet.

Blandt alle de gode musikstykker var der marchen Assignment, ARC Centennial March, Fanfare and Flourishes af Martin Cordner, og mere velkendte numre i Valby Musikkorps regi, Praising og Don't let the Devil som er skrevet af vores egen musikleder Erik Silfverberg.

Generelt var der rigtig mange gode numre, og man fik udfordret sig selv. Der var et godt fællesskab gennem hele weekenden mellem de to korps musikanter. Jeg var selv med og havde kun gode oplevelser med weekenden. Vi var heldige med vejret og folk var villige til at være seriøse med musikken, men der var også plads til den humor som trods alt også skal være der. De musikanter fra Valby som var med, har helt sikkert fået et positivt udbytte ud af weekenden.

Deltagerne i Blow & Relax afholdt musikfest i Templet. En virkelig flot gruppe!

50 år i Gartnergade/Valby musikkorps

Af Bent Rasmussen

Hvor tiden dog går, jeg vil nærmest sige den løber af sted. Da jeg i sommeren 2008 blev folkepensionist og sluttede 47 års virke i Københavns kommune, kunne jeg ikke lade være med at tænke lidt tilbage på, hvad der var hændt i livet. De tanker jeg vil dele med Jer her, har selvfølgelig noget med musik at gøre.

Som søn af officerer i Frelsens Hær er jeg opvokset med "frelsermusik", men først som 11-årig kom jeg til et korps med hornmusik, Århus 1, som det hed dengang, da der var 2 korps i Århus. Jeg skal måske lige fortælle, at vi tidligere kom til et korps, hvor jeg troede der var hornmusik, hvilket gjorde mig meget glad. Skuffelsen var derfor næsten ikke til at bære, da de 2 herrer på første række, stak "hornet" i øret da mødelederen begyndte at tale.

Århus 1 var et stort korps, med et godt hornmusik-korps. Det varede ikke længe før jeg blev kontaktet af ungdomsmusikleder Erling Bøjstrup som spurgte,

om jeg ikke kunne tænke mig at lære at spille horn. Selvfølgelig kunne jeg det, det havde i mange år været min drøm. Erling Bøjstrup var en meget ihærdig læremester, som jeg skylder meget tak. Som jeg husker det, var det næsten hver aften han øvede med mig. Først var der noderne der skulle læres, og derefter lyden på en cornet, hvilket ikke var let. Efter forgæves forsøg, fik jeg en Ess-bas. Se det var lykken. Nu skred det fremad. Der gik ikke lang tid før jeg spillede med i ungdomsmusikkorpset, og da jeg blev 13 år, kom jeg med i seniormusikkorpset. Senere skiftede jeg instrument til baritone og senere til trombone.

Århus 1 Ungdomsmusikkorps med leder Erling Bøjstrup. Bent sidder på 1. række nr. 2 fra venstre.

I sommeren 1959 blev mine forældre ledere af Gartnergade korps og efter sommerferien startede jeg i musikkorpset. Jeg har spillet flere forskellige instrumenter i tidens løb og for tiden er det bass trombonen der bliver hevet i.

Jeg takker Gud for at jeg havnede i Gartnergade korps. Der fandt jeg min kone og mange dejlige kammerater. Der er mange minder fra udenlandsrejser med musikkorpset og mange andre oplevelser vi har haft sammen i korpset. I de 50 år der er gået, er det den 3. musikleder jeg er ved at slide op.

For godt 26 år siden blev Gartnergade korpsbygning saneret og hvor er det godt vi fik et fint korpscenter i Valby. Vi har meget at være Gud taknemmelig for i Valby korps. Jeg føler mig altid godt tilpas blandt kammerater og venner. Jeg føler Jesus har holdt hånden over mig i alle årene der er gået, som på billedet fra Københavns Domkirke i 1990.

Turen til Færøerne - set med May- Britts øjne

Af May-Britt Sørenby Rose

Torsdag den 22/10/09 var der i forbindelse med hornmusikøvelsen "store pakkedag" af instrumenter, noder, og diverse tilbehør. "Husk nu kasketterne/hattene", mindede Erik os om. "Husk nu, at tjekke om den nodegaffel du har haft liggende i hornkassen eller i skabet nu også passer til dit horn" (hvilket den så ikke gjorde til min bas) – og efter øvelsen var der nok en del musikanter der skulle hjem og pakke kuffert – det skulle jeg ☺, hvilket ikke kunne være så svært, da det af programmet fremgik, at vi skulle bruge uniform, uniform og uniform, så det var meget lidt civilt tøj at pakke (troede jeg ☺)

Fredag klokken 10 mødtes vi i lufthavnen til det store tjek-ind, og Lars (Lydholm) stod svedende med den store tegnebog fremme og ventede på "overvægtsdommen", for en bas i kasse kan hurtigt veje 20 - 25 kg, og dem var der 4 af. Tjek-ind gik problemfrit, og det lykkedes også at få den musikanter med som ikke havde pas (man skulle jo da indenrigs ☺), og Lars var glad da det viste sig, at der ikke skulle betales en krone i overvægt!!!!

På forhånd havde vi fået at vide, at det kunne være noget af en udfordring at lande på Færøerne – landingsbanen er bestemt ikke lang – og med et landingsforsøg var det for piloten med at få hjulene ned yderst på landingsbanen, hvilket lykkedes i første forsøg. Allerede inden vi landede fik vi set noget af den storslåede og barske færøske natur, og i forbindelse med landingen og på turen fra lufthavnen til Thorshavn sad jeg og nynnede for mig selv "O, store Gud, når jeg dit værk beskuer". Vel fremme i Thorshavn blev vi hentet af vores logiværter, og kunne så "komme hjem" og pakke ud og måske få en lille "morfar" inden vi skulle "på".

Årsagen til at vi var inviteret til Færøerne var, at Frelsens Hær fejrede 85 års jubilæum + at der skulle indvies et herberg i Thorshavn, og der var fest, fest, fest 3 dage i træk. Møderne blev (med en enkelt undtagelse) holdt i en aula på en skole, og der var mange mennesker til hvert møde.

Nogle gange var det kun os der spillede, mens vi andre gange spillede sammen med Thorshavn musikkorps, som vi har fået et godt og nært venskab/samarbejde med. Ledelsen fra Norge var også til stede med vores egne Gudrun og Carl Lydholm i spidsen. Se, jeg kan faktisk godt læse lidt

færøsk, men jeg forstår ikke ORDENE, og det var vi mange der følte på vores egen krop under møderne. Det var lidt svært at holde koncentrationen 100% når man ikke forstod det der blev sagt, men så kan man jo bruge fantasien – så når færingerne smilede, lo og klappede ja, så gjorde vi da det samme.

Færingerne havde lavet et godt program, og er et meget varmt og imødekommende folkefærd. Og så er de glade for kager! Efter hvert møde, blev der serveret kaffe/the/vand, og mindst 8 slags kager! (Jeg synes nok, at uniformsnyderdelen strammede lidt den sidste dag ☺). Søndag fik vi smagt lam – veltilberedt og med kartofler, sovs, grønsager og rødkål, og risalamande til dessert. Min (og andres) største udfordring var marchen lørdag efter - middag. Se, jeg har jo tidligere slået på trommer på marcher, men for første gang skulle jeg spille bas! Nå ja, det skulle da nok gå, - men da det kun gik OPAD af en stejl bakke, syrede det godt til i benene og det kunne da godt være svært at luft nok i lungerne, men vi klarede det! I øsende regn spillede vi foran det nye Herberg og misundte nok lidt vores færøske musikvenner at de har deres marchnoder i plastiklommer ☺

Det var nogle lange dage der for manges vedkommende sluttede over midnat (det var de friske der var med til lovsangsaftenerne). Et af møderne sluttede med en lang fanemarch, og der var en stemning der er svært at beskrive.

Nu var turen til Færøerne for mange af os den første nogensinde (men nok ikke den sidste), og mandag – inden vi skulle i lufthavnen, havde vi et par timers bustur ud i naturen. Der blev knipset lystigt med fotografiapparaterne, og du kan se nogle af dem på musikkorpsets hjemmeside. Jeg bemærkede, at vi kørte igennem tåge, regn og sol, så vejret var meget forskelligt fra sted til sted. Vi kørte op og ned ad fjelde, ind og ud gennem tunneller, og vi har endda gået/kørt på det sidste stykke af den af Dronningen indviede vej som kun er 2 år gammel. Da vi kom ud fra tunnellen åbnede der sig et ubeskrivelig smukt stykke natur hvis lige jeg aldrig har set – og der sluttede vejen så også.

Hjemturen gik godt, og vi lettede uden problemer. Jeg tror, at vi alle – uden undtagelse – sidder tilbage med taknemmelige hjerter til Gud og mennesker for en fantastisk tur! Tak til dem herhjemme og på Færøerne der gjorde det muligt for os at få den oplevelse. Tak til mine musikantkammerater for 4 dejlige dage med et fantastisk sammenhold. Jeg glæder mig allerede til den næste tur sammen med jer ☺

Chicago Staff Band in Copenhagen

Af Niels Silfverberg

*Chicago Staff Band spiller "Fill the world with music" på Strøget med Erik Silfverberg som (gæste)dirigent.
Foto: Marcus Silfverberg*

I juni besøgte Chicago Staff Band for første gang Danmark og kontinentet. CSB blev grundlagt i 1907, og har haft flere meget respekterede dirigenter i fx William Broughton og siden 1977 William Himes som i 2000 fik Order of the Founder. Orkestret har haft en særlig relation til Emil Søderstrøm, og har uropført meget af hans musik. Det er det stabsmusikcorps med den laveste gennemsnitsalder, og det var for mange af de unge musikanter første rejse udenfor USA.

Forventningen til CSB var høj, og derfor tog familien også til Sverige dagen før, for at høre dem. Ud over at møde gamle bekendte, var det en musikalsk oplevelse, for orkestret var virkelig velspillende. De store koncertnumre som Vitae Aeternum (Paul Lovatt-Cooper) blev mixed med klassiske soloer som Leslie Condons "Celestial Morn" og det mere lette som

Stephen Bullas arrangement af "Joshua swings the Battle" som blev helt fantastisk performed af Ben Kinzie. I den lette genre var også en meget energisk fremførelse af Andrew Mackereth's "Dance like David" med en fantastisk slagtøjssektion. Peggy Thomas der i over 25 år har været musikleder for Norridge Citadel Band, og i endnu længere tid principal cornet og vicemusikleder i CSB spillede "Jubilance" af William Himes. Et af Himes største forcer er evnen til at bringe musik og humor sammen, hvilket blev eksemplificeret fint i klassikeren "Solo Secondo".

Forventningen var derfor enorm til orkestrets koncert på Højbro Plads. Det var flot vejr, og et vel-disciplineret orkestret præsenterede et program som var utrolig velvalgt til lejligheden. Kort, let og

populær musik, tilgodeså de mange forbipasserendes smag, og rigtig mange stoppede og lyttede.

Ved aftenens koncert, var der pænt besøg, og fx mange fra blandt andet Concord Brass Band. Igen et særdeles velvalgt program, der startede med Dudley Brights "In Good Company". Fire instrumentale solonumre inkluderede Trombonesoloen "Concert Piece" af Guilment, og Euphoniumsoloen "Pantomime" af Philip Sparke. Beth Cooper spillede Höhne's "Slavische Fantasie" og Kory Strand spillede et arrangement for soprano af Andrew Lloyd-Webber's "Memory". Den store spredning i genrer og evnen til at bruge populærmusik i forkyndelsen er et kendetegn for CSB og for den sags skyld Norridge. Orkestrets vokalsolist Heidi Strand sang "You raise Me up" med flot indlevelse og koret sang "I will call upon the Lord" og "He Leadeth Me". Det var god afveksling der sammen med vidnesbyrd pointerer budskabet.

Koncertens største værker var Peter Grahams "Renaissance" og Paul Lovatt-Coopers "Vitae Aeternum". Der var heldigvis også plads til en af mine personlige favoritter, Bruce Broughton's "The Good old Way", der viser hans helt særlige evner og relation til Emil Søderstrøm. Koncertens sidste nummer var Smetana's "Dance of the Comedians" som blev spillet i højt tempo, med flot dynamik og energi.

Alt i alt spillede CSB i ægte arme-stil. Energisk, overbevisende, med god dynamik og god sound som orkester. Velorganiseret og disciplineret, men med

"et glimt i øje". Ikke blot musikalsk var CSB et eksempel at følge.

Orkestret levede op til sin mission: at være "the band with the sacred message". Programmerne var velvalgte til det publikum som var, og den primære vægtning var budskabet og ikke performance. Koncerterne gjorde indtryk, og var i ægte armé-ånd. Mere end hvad mange andre gæstende orkestre har formået, hvilket jeg ved også har været oplevelsen i de andre lande orkestret besøgte. Man gik derfra med mere end blot en musikalsk oplevelse! For mange som ikke kendte CSB, var det største indtryk måske ligefrem afslutningen på koncerterne, hvor de – som altid, sang William Himes' "A Choral Benediction":

*"May these moments spent together
bring praise to Jesus' name.
May the message of our music
bring joy because we came.
We thank you for your kindness,
for sharing in this way;
Upon you we ask God's blessing
this moment as we pray:
May you feel God's love within you
even as we part this hour.
May His presence guide your living,
may you sense His strength and power.
If storms of life should buffet you,
or stress and fears increase,
May God's arms of comfort hold you
and surround you with His peace.
Amen."*

